

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 429

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 18 iunie 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
246.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 23/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2002 privind achizițiile publice prin licitații electronice.....	2-3	
359.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 23/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2002 privind achizițiile publice prin licitații electronice.....	3	
★			
250.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată.....	3-4	
363.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată.....	4	
★			
252.	— Lege privind registrul unic de control.....	5	
365.	— Decret pentru promulgarea Legii privind registrul unic de control.....	6	
★			
253.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 132/1999 privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților.....	6-8	
366.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 132/1999 privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților.....	9	
★			
254.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 149/2002 privind unele măsuri pentru finalizarea construcțiilor începute înainte de data de 1 ianuarie 1990 și neterminate până la data de 1 iulie 2002.....	9	
367.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 149/2002 privind unele măsuri pentru finalizarea construcțiilor începute înainte de data de 1 ianuarie 1990 și neterminate până la data de 1 iulie 2002.....		10
★			
255.	— Lege privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 197/2002 pentru modificarea și completarea art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 326/2001.....		10
368.	— Decret pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 197/2002 pentru modificarea și completarea art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 326/2001.....		11
★			
256.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2003 pentru modificarea și completarea Legii nr. 151/1998 privind dezvoltarea regională în România.....		11
369.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2003 pentru modificarea și completarea Legii nr. 151/1998 privind dezvoltarea regională în România.....		12
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 173 din 6 mai 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (1) și (2) și ale art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare.....			
Decizia nr. 231 din 5 iunie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, aprobată și modificată prin Legea nr. 82/2003.....			

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 23/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2002 privind achizițiile publice prin licitații electronice**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 23 din 30 ianuarie 2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2002 privind achizițiile publice prin licitații electronice, adoptată în temeiul art. 1 pct. III.12 din Legea nr. 680/2002 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 2 februarie 2003, cu următoarele modificări:

1. La articolul I punctul 2, articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Prin hotărâre a Guvernului se stabilesc autoritățile contractante care urmează să aplice prevederile prezentei ordonanțe, produsele, serviciile și lucrările care urmează să fie achiziționate prin licitație electronică, precum și pragurile valorice până la care se aplică prezenta ordonanță.“

2. La articolul I, după punctul 2 se introduce un nou punct, punctul 2¹, cu următorul cuprins:

„2¹. **La articolul 9 alineatul 2, după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:**

c) nu și-a îndeplinit obligațiile asumate printr-un alt contract de achiziție publică, în măsura în care autoritatea contractantă sau operatorul sistemului poate aduce ca dovadă mijloace probante în acest sens.“

3. La articolul I punctul 3, articolul 10¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 10¹. — (1) Înregistrarea în sistemul electronic de achiziții publice este valabilă pe o perioadă de un an de la data înregistrării.

(2) Condițiile, procedura și tariful reînnoirii înregistrării se stabilesc de către operatorul sistemului electronic.“

4. La articolul I punctul 4, alineatul (1) al articolului 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) La înregistrarea în sistemul electronic de achiziții publice, orice furnizor, executant sau prestator este obligat să plătească un tarif de înregistrare, al cărui quantum este stabilit de operatorul sistemului electronic.“

5. La articolul I punctul 5, articolul 11¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 11¹. — La înregistrarea în sistemul electronic de achiziții publice, orice furnizor, executant sau prestator are obligația de a constitui o garanție de bună conduită în sistem, ale cărei formă, quantum și condiții de restituire/reținere se stabilesc prin norme metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului.“

6. La articolul I punctul 6, punctul 8 al articolului 18 va avea următorul cuprins:

„8. garanțiile de participare cerute, conform procedurii stabilite prin norme metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului;“

7. La articolul I punctul 8, alineatul (5) al articolului 29 va avea următorul cuprins:

„(5) În cazuri excepționale, prin hotărâre a Guvernului se va putea reduce numărul de zile prevăzut la alin. (4), dar nu la mai puțin de 5 zile.“

8. La articolul I, după punctul 8 se introduc două noi puncte, punctele 8¹ și 8², cu următorul cuprins:

„8¹. **La articolul 40¹, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:**

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), autoritatea contractantă are obligația să notifice operatorului sistemului electronic și ofertantului în cauză neconcordanțele dintre cerințele prevăzute în anunțul de participare și oferta depusă, precum și motivele care au stat la baza luării deciziei respective.

8². **Articolul 44 va avea următorul cuprins:**

Art. 44. — Operatorul sistemului electronic are obligația să stabilească acele proceduri și norme de utilizare și securitate care asigură un grad ridicat de confidențialitate, fiabilitate și siguranță a operațiunilor desfășurate în cadrul sistemului electronic, în scopul bunei desfășurări a procedurilor de licitație electronică.“

9. La articolul I punctul 9, alineatul (2) al articolului 63¹ va avea următorul cuprins:

„(2) Suspendarea se aplică în conformitate cu procedura stabilită de operatorul sistemului electronic de achiziții publice, pe o perioadă de un an de la data publicării hotărârii judecătorești definitive și irevocabile, potrivit art. 63.“

10. La articolul I, după punctul 9 se introduce un nou punct, punctul 9¹, cu următorul cuprins:

„9¹. **La articolul 64, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:**

(2) În cazul încălcării de către un furnizor, executant sau prestator a normelor și procedurilor stabilite de operatorul sistemului electronic, furnizorul, executantul sau prestatorul este suspendat din sistemul electronic pe o perioadă de 1—6 luni.“

11. La articolul I punctul 10, alineatul (3) al articolului 69 va avea următorul cuprins:

„(3) Veniturile extrabugetare ale Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației provin, în principal, din următoarele surse:

a) tariful de utilizare a spectrului de frecvențe radio;

b) tarifele de supraveghere și control în domeniul comunicațiilor și tehnologiei informației, prevăzute în actele normative în vigoare;

c) tariful de utilizare a sistemului electronic, tariful de înregistrare și tariful de reînnoire a înregistrării în sistemul electronic;

d) alte venituri ce se pot realiza, conform prevederilor actelor normative în vigoare.“

12. Articolul II va avea următorul cuprins:

„**Art. II.** — În termen de 30 de zile de la data publicării legii de aprobare a prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I, Ministerul Comunicațiilor și

Tehnologiei Informației va elabora norme metodologice în vederea punerii în aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 20/2002 privind achizițiile publice prin licitații electronice.“

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 22 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOREL HREBENCIUC

București, 10 iunie 2003.
Nr. 246.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 23/2003 pentru modificarea și completarea
Ordonanței Guvernului nr. 20/2002 privind achizițiile publice
prin licitații electronice**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 23/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2002 privind achizițiile publice prin licitații electronice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 9 iunie 2003.
Nr. 359.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****L E G E**

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2002
privind introducerea sistemelor moderne de plată**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 193 din 12 decembrie 2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 942 din 23 decembrie 2002, cu următoarele modificări și completări:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„**Art. 1.** — (1) Agenții economici furnizori de servicii de utilitate publică, precum și instituțiile publice care încasează impozite, taxe, amenzi, dobânzi, penalități de întârziere,

penalități și alte obligații de plată și care își desfășoară activitatea în municipii și orașe pot accepta încasări și prin intermediul cardurilor de debit și al cardurilor de credit.

(2) În anul 2003, prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică experimental de către instituțiile publice și agenții economici prevăzuți la alin. (1).

(3) Începând cu data de 1 iulie 2003, persoanele juridice care desfășoară activități de comerț cu amănuntul și realizează anual o cifră de afaceri mai mare decât

echivalentul în lei al sumei de 100.000 euro vor accepta ca mijloc de plată și cardurile de debit, și cardurile de credit.“

2. Alineatul (1) al articolului 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Dotarea cu terminale de plată a agenților economici, a instituțiilor publice și a persoanelor juridice prevăzute la art. 1 se va realiza de către băncile acceptante de carduri, în baza contractelor încheiate în acest scop, potrivit prevederilor legale.“

3. La articolul 2, după alineatul (2) se introduce un alineat nou, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul agenților economici și al instituțiilor publice prevăzute la art. 1 alin. (1), alegerea băncii se va efectua în urma unei proceduri de achiziție publică, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2001 privind achizițiile publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 212/2002.“

4. Alineatele (5) și (6) ale articolului 2 vor avea următorul cuprins:

„(5) Cheltuielile cu administrarea și operarea terminalelor de plată se vor stabili prin contractele încheiate cu băncile desemnate potrivit alin. (2) și (2¹).“

„(6) Băncile acceptante de carduri, prevăzute la alin. (1), vor întreprinde măsurile corespunzătoare pentru asigurarea

infrastructurii și a dotărilor proprii, în vederea ordonării plăților pe card prin intermediul mijloacelor moderne de plată și a realizării transferului între contul de card și contul beneficiarilor sumelor plătite, până la datele prevăzute la art. 1.“

5. Literele a), b) și c) ale alineatului (2) al articolului 3 vor avea următorul cuprins:

„a) utilizarea de către unitățile prevăzute la art. 1 a unor terminale de plată care nu sunt instalate potrivit prevederilor art. 2 alin. (1);

b) nerespectarea prevederilor art. 2 alin. (2¹);

c) distrugerea, deteriorarea sau modificarea tehnică a terminalelor de plată, care pot provoca înregistrări eronate sau pot genera fraude.“

6. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Finanțelor Publice împreună cu Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, Ministerul Administrației Publice, Ministerul Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Cooperatie și Ministerul Industriei și Resurselor, cu consultarea Băncii Naționale a României și a Asociației Române a Băncilor, vor elabora normele metodologice de aplicare a acesteia, care se vor aproba prin hotărâre a Guvernului.“

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 22 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOREL HREBENCIUC

București, 10 iunie 2003.
Nr. 250.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 9 iunie 2003.
Nr. 363.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE
privind registrul unic de control

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Contribuabilii, persoane juridice înregistrate la Oficiul Național al Registrului Comerțului, autorizate potrivit legii, au obligația să țină registrul unic de control.

(2) Celelalte categorii de contribuabili pot ține registrul unic de control, în funcție de opțiunea acestora.

Art. 2. — (1) Registrul unic de control are ca scop evidențierea tuturor controalelor desfășurate la contribuabil de către toate organele de control specializate, în domeniile: financiar-fiscal, sanitar, fitosanitar, urbanism, calitatea în construcții, protecția consumatorului, protecția muncii, inspecția muncii, protecția împotriva incendiilor, precum și în alte domenii prevăzute de lege.

(2) Evidențierea controalelor în registrul unic de control, prevăzută la alin. (1), se face cu semnăturile reprezentantului legal al contribuabilului și organului de control.

Art. 3. — (1) Contribuabilii prevăzuți la art. 1 alin. (1) au obligația de a prezenta organelor de control registrul unic de control.

(2) Organele de control au obligația de a consemna în registru, înaintea începerii controlului, următoarele elemente: numele și prenumele persoanelor împuternicite de a efectua controlul, unitatea de care aparțin, numărul legitimației de control, numărul și data delegației/ordinului de deplasare, obiectivele controlului, perioada controlului, perioada controlată, precum și temeiul legal în baza căruia se efectuează controlul.

(3) Organele de control prevăzute la art. 2 sunt obligate ca înainte de începerea acțiunii de control să consulte actele de control încheiate anterior, care au legătură cu domeniul lor de activitate, pentru a cunoaște constatările făcute, măsurile stabilite și stadiul îndeplinirii lor.

(4) Controlul se poate desfășura numai după consemnarea în registrul unic de control a datelor prevăzute la alin. (2).

(5) În situația neprezentării registrului unic de control, verificarea se efectuează, iar cauzele neprezentării se consemnează în actul de control.

Art. 4. — După finalizarea controlului, în registrul unic de control se înscrie obligatoriu numărul și data actului de control întocmit.

Art. 5. — (1) Registrul unic de control se numerotează, se sigilează și se păstrează de reprezentantul legal al unității verificate sau de înlocuitorul acestuia.

(2) Registrul unic de control se ține la sediul social și la fiecare sediu secundar pentru care s-au eliberat avize/autorizații și/sau acorduri de funcționare.

Art. 6. — (1) Registrul unic de control se eliberează, contra cost, de direcțiile generale ale finanțelor publice din raza teritorială unde își are sediul social contribuabilul, pe baza certificatului de înregistrare, în cazul comercianților, și pe baza certificatului de înregistrare fiscală, în cazul celorlalte categorii de contribuabili.

(2) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, contribuabilii vor achiziționa registrul unic de control de la direcțiile generale ale finanțelor publice prevăzute la alin. (1).

(3) Contribuabilii nou-înființați sunt obligați ca, în termen de 30 de zile de la data înregistrării, să achiziționeze registrul unic de control.

Art. 7. — Constituie contravenții următoarele fapte:

a) neachiziționarea registrului unic de control de la direcțiile generale ale finanțelor publice din raza teritorială unde își are sediul social contribuabilul, în termenul prevăzut la art. 6 alin. (2) și (3);

b) neprezentarea registrului unic de control la solicitarea organelor de control specializate, potrivit prevederilor art. 3 alin. (1).

Art. 8. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 7 se sancționează cu amendă după cum urmează:

a) de la 5.000.000 lei la 10.000.000 lei, pentru fapta prevăzută la lit. a);

b) de la 10.000.000 lei la 20.000.000 lei, pentru fapta prevăzută la lit. b).

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de organele de control specializate.

(3) Dispozițiile prezentului articol se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

Art. 9. — Neînscrierea, de către organele de control specializate, în registrul unic de control a elementelor obligatorii prevăzute la art. 3 alin. (2) și la art. 4 constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit prevederilor Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare sau, după caz, potrivit legislației muncii.

Art. 10. — Registrul unic de control se tipărește de Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 11. — Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 3 aprilie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 22 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOREL HREBENCIUC

București, 10 iunie 2003.
Nr. 252.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind registrul unic de control

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind registrul unic de control și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 9 iunie 2003.
Nr. 365.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii nr. 132/1999 privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 132/1999 privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 23 iulie 1999, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se înființează Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților, autoritate administrativă autonomă, cu personalitate juridică, având sediul în municipiul București, piața Walter Mărăcineanu nr. 1—3, sectorul 1.”

2. După articolul 1 se introduce articolul 1¹ cu următorul cuprins:

„Art. 1¹. — Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților se constituie și funcționează în sistem tripartit și are în componență reprezentanți ai administrației publice centrale, ai organizațiilor sindicale și ai asociațiilor patronale reprezentative la nivel național.”

3. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților are rol consultativ în fundamentarea și promovarea politicilor și strategiilor de formare profesională a adulților.

(2) Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților coordonează și controlează la nivel național următoarele activități:

a) autorizarea furnizorilor de formare profesională, prin comisiile de autorizare județene, respectiv a municipiului București;

b) elaborarea standardelor ocupaționale;

c) evaluarea și certificarea competențelor profesionale dobândite de adulți prin formare profesională continuă.”

4. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților are următoarele atribuții principale:

a) avizează proiectele de acte normative care au ca obiect formarea profesională a adulților;

b) colaborează în scopul realizării obiectului său de activitate cu ministere și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale, cu autorități administrative autonome, cu organizații neguvernamentale naționale și internaționale, cu furnizorii de formare profesională și cu alte instituții publice;

c) participă la proiecte și programe naționale și internaționale în domeniul formării profesionale a adulților;

d) participă la elaborarea criteriilor și procedurilor de evaluare a furnizorilor de formare profesională a adulților, a regulamentelor, metodologiilor și instrucțiunilor de lucru pentru comisiile de autorizare a furnizorilor de formare profesională a adulților, secretariatele tehnice ale acestora și pentru comisiile de examinare;

e) stabilește tarifele pentru serviciile de asistență tehnică pentru elaborarea, verificarea și aprobarea standardelor ocupaționale și a serviciilor de formare, evaluare, asistență tehnică și autorizare a centrelor de evaluare a competențelor profesionale;

f) întocmește și actualizează Registrul național al furnizorilor autorizați de formare profesională a adulților;

g) elaborează criterii specifice și proceduri unitare privind realizarea și utilizarea standardelor ocupaționale;

h) aprobă noi standarde ocupaționale și le actualizează pe cele existente, conform evoluțiilor pe piața muncii;

i) elaborează metodologia de evaluare și certificare a competențelor profesionale a adulților pe baza standardelor

ocupaționale, care va fi aprobată prin ordin comun al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului educației și cercetării;

j) tipărește și gestionează certificatele de competență profesională, eliberate de centrele de evaluare autorizate persoanelor care solicită să fie evaluate;

k) autorizează centrele de evaluare a competențelor profesionale și certifică evaluatorii de competențe profesionale;

l) dezvoltă bănci de date care includ standarde ocupaționale, centrele de evaluare autorizate și certificatele de competență profesională;

m) efectuează activități de pregătire, transfer de cunoștințe și asistență tehnică în domeniul său de activitate.

(2) Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților exercită și alte atribuții în domeniul său de activitate, care se stabilesc, în condițiile legii, prin regulamentul de organizare și funcționare.

(3) Modalitățile de realizare a atribuțiilor prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților.

(4) În exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților poate solicita autorităților și instituțiilor publice informații, date statistice și studii elaborate în domeniul formării profesionale, iar acestea au obligația să i le pună la dispoziție.

5. După articolul 3 se introduc articolele 3¹ și 3² cu următorul cuprins:

„Art. 3¹. — Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Educației și Cercetării exercită controlul asupra modului în care este organizată și se desfășoară formarea profesională a adulților, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 30 septembrie 2002.

Art. 3². — În cadrul Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților se înființează un compartiment specializat propriu de audit public intern, care funcționează în mod independent.”

6. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților este constituit din 15 membri, după cum urmează:

a) 5 membri numiți prin decizie a primului-ministru, la propunerea ministrului muncii și solidarității sociale și a ministrului educației și cercetării;

b) 5 membri desemnați prin consens de asociațiile patronale reprezentative la nivel național;

c) 5 membri desemnați prin consens de organizațiile sindicale reprezentative la nivel național.

(2) Sunt reprezentative la nivel național organizațiile sindicale și asociațiile patronale care îndeplinesc condițiile prevăzute de lege.”

7. Alineatele (2) și (8) ale articolului 8 vor avea următorul cuprins:

„(2) Președintele este numit din rândul membrilor Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților, prin decizie a primului-ministru, la propunerea comună a ministrului muncii și solidarității sociale și a ministrului educației și cercetării.

(8) Revocarea președintelui se decide de către primul-ministru, la propunerea comună a ministrului muncii și solidarității sociale și a ministrului educației și cercetării.”

8. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Pentru exercitarea atribuțiilor ce îi revin, Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților este ajutat de un secretariat tehnic a cărui structură organizatorică, cuprinzând 25 de posturi, este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

(2) Secretariatul tehnic este condus de un director general, numit de președintele Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților, pe bază de concurs organizat în condițiile legii, care are și calitatea de ordonator terțiar de credite.

(3) În cadrul secretariatului tehnic funcționează și Direcția pentru standarde ocupaționale și atestare, care preia pe bază de concurs sau examen, după caz, personalul încadrat la unitatea de cercetare și servicii tehnice, din cadrul Consiliului pentru Standarde Ocupaționale și Atestare, care se desființează.

(4) Statul de funcții pentru Secretariatul tehnic al Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților se aprobă de către plenul Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților, cu avizul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.”

9. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Salarizarea personalului secretariatului tehnic se face în conformitate cu prevederile legale aplicabile personalului din instituțiile publice centrale.”

10. Articolul 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Finanțarea cheltuielilor Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților se asigură de la bugetul de stat, prin Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, pentru următoarele categorii de cheltuieli:

a) cheltuieli de personal;

b) cheltuieli de întreținere și funcționare și cheltuieli de capital;

c) indemnizațiile președintelui și ale membrilor Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților;

d) cheltuieli de transport, diurnă și cazare, în țară și în străinătate, pentru membrii Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților și pentru personalul secretariatului tehnic al acestuia;

e) constituirea unui fond de protocol, la dispoziția directorului general, similar cu cuantumul prevăzut de legislația în vigoare la nivelul organelor de specialitate ale administrației publice centrale;

f) cheltuieli cu taxele de participare a membrilor Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților și a personalului secretariatului tehnic la conferințe, seminarii și alte manifestări interne organizate în domeniul de activitate al acestuia.

(2) Finanțarea cheltuielilor Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților se asigură și din surse externe, care provin din proiecte cu finanțare externă, gestionarea acestora fiind reglementată prin lege, prin hotărâri ale Guvernului sau prin prevederile acordurilor internaționale la care România este parte.

(3) Finanțarea cheltuielilor pentru plata indemnizațiilor membrilor comisiilor de autorizare județene și a municipiului București, precum și ale specialiștilor pe domenii ocupaționale, folosiți de aceste comisii, cheltuielile pentru funcționarea comisiilor de autorizare, cheltuielile cu salariizarea personalului secretariatelor tehnice, cheltuielile materiale pentru servicii și cheltuielile de capital se efectuează din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii și

Solidarității Sociale, de către direcțiile generale de muncă și solidaritate socială județene și a municipiului București.

(4) Veniturile provenite din contravaloarea serviciilor de asistență tehnică pentru elaborarea, verificarea, actualizarea și aprobarea standardelor ocupaționale, precum și contravaloarea serviciilor de formare profesională, evaluare, asistență tehnică, autorizare a centrelor de evaluare se varsă la bugetul de stat.“

11. Articolul 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților este aprobat prin ordin comun al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului educației și cercetării, în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.“

12. În cuprinsul legii, sintagma *director executiv* se înlocuiește cu sintagma *director general*.

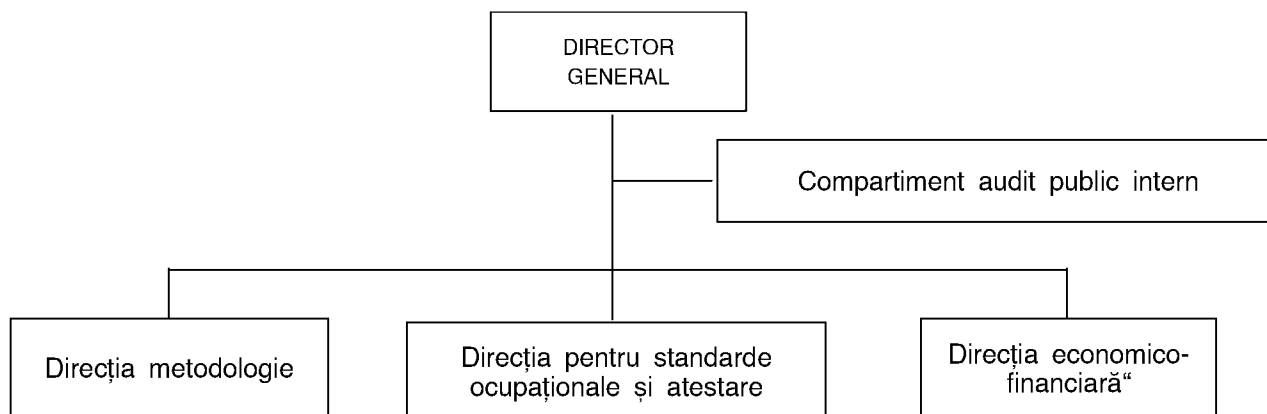
13. Anexa va avea următorul cuprins:

„ANEXĂ

CONSILIUL NAȚIONAL DE FORMARE PROFESIONALĂ A ADULȚILOR

Numărul maxim de posturi = 25

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a secretariatului tehnic**

Art. II. — (1) Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților preia toate drepturile și obligațiile legale și contractuale ale Consiliului pentru Standarde Ocupaționale și Atestare.

(2) Activele și pasivele Consiliului pentru Standarde Ocupaționale și Atestare, inclusiv dotările achiziționate în cadrul proiectului 3724-RO care face obiectul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare cu privire la reforma învățământului preuniversitar, semnat la Washington la 23 mai 1994, ratificat prin Ordonanța Guvernului nr. 24/1994, aprobată prin Legea nr. 126/1994, cu modificările ulterioare, se preiau pe bază de protocol de predare-primire de către Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. III. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 779/1999 privind aprobarea constituirii Consiliului pentru Standarde Ocupaționale și Atestare, publicată în Monitorul Oficial al României,

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 5 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOREL HREBENCIUC

București, 10 iunie 2003.
Nr. 253.

Partea I, nr. 473 din 30 septembrie 1999, și punctul IX al literei A din anexa nr. 2 „Consilii consultative ale Ministerului Educației și Cercetării“ la Hotărârea Guvernului nr. 23/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 11 ianuarie 2001, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Toate angajamentele contractuale ale Consiliului pentru Standarde Ocupaționale și Atestare aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei legi rămân valabile, fiind preluate de către Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților, iar certificatele de competență emise sub sigla acestuia sunt recunoscute pe piața muncii.

Art. IV. — Legea nr. 132/1999 privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 23 iulie 1999, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, va fi republicată dându-se textelor o nouă numerotare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea
și completarea Legii nr. 132/1999 privind înființarea,
organizarea și funcționarea Consiliului Național de Formare
Profesională a Adulților**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 132/1999 privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 9 iunie 2003.
Nr. 366.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 149/2002 privind unele măsuri
pentru finalizarea construcțiilor începute înainte de data de 1 ianuarie 1990
și neterminate până la data de 1 iulie 2002**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 149 din 31 octombrie 2002 privind unele măsuri pentru finalizarea construcțiilor începute înainte de data de 1 ianuarie 1990 și neterminate până la data de 1 iulie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 825 din 14 noiembrie 2002, cu următoarele modificări:

1. Alineatele (2)–(4) ale articolului 3 vor avea următorul cuprins:

„(2) Termenul limită pentru depunerea documentațiilor în vederea eliberării autorizațiilor de construire este 30 iunie 2003. Autorizațiile de construire sau, după caz, autorizațiile

de desființare se eliberează în regim de urgență, potrivit legii, fără drept de prelungire a valabilității acestora.

(3) Termenul limită pentru începerea lucrărilor de finalizare este 1 septembrie 2003.

(4) Termenul limită pentru recepția construcțiilor este 31 decembrie 2004.“

2. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — În situația nerespectării termenelor prevăzute la art. 3, respectivele construcții sunt declarate lucrări de utilitate publică și se aplică prevederile Legii nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică.“

3. Articolul 7 se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 22 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIORIEL HREBENCIUC

București, 10 iunie 2003.
Nr. 254.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 149/2002 privind unele măsuri pentru finalizarea construcțiilor începute înainte de data de 1 ianuarie 1990 și neterminate până la data de 1 iulie 2002

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 149/2002 privind unele măsuri pentru finalizarea construcțiilor începute înainte de data de 1 ianuarie 1990 și neterminate până la data de 1 iulie 2002 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 9 iunie 2003.
Nr. 367.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****L E G E**

privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 197/2002 pentru modificarea și completarea art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 326/2001

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 197 din 18 decembrie 2002 pentru modificarea și completarea art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 326/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 956 din 27 decembrie 2002.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 22 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOREL HREBENCIUC

București, 10 iunie 2003.
Nr. 255.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 197/2002 pentru modificarea și completarea art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 326/2001

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 197/2002 pentru modificarea și completarea art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 326/2001 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 9 iunie 2003.
Nr. 368.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2003 pentru modificarea și completarea Legii nr. 151/1998 privind dezvoltarea regională în România

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 27 din 30 ianuarie 2003 pentru modificarea și completarea Legii nr. 151/1998 privind dezvoltarea regională în România, adoptată în temeiul art. 1 pct. II.5 din Legea nr. 680/2002 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 1 februarie 2003, cu următoarele modificări:

1. La articolul unic punctul 1, alineatul (7) al articolului 6 va avea următorul cuprins:

„(7) Consiliile județene, consiliile locale și, respectiv, Consiliul General al Municipiului București și consiliile locale ale sectoarelor, după caz, adoptă hotărâri cu referire la

hotărârile consiliilor pentru dezvoltare regională, în termen de maximum 30 de zile de la data comunicării acestora.“

2. La articolul unic punctul 2, alineatul (2) al articolului 7 va avea următorul cuprins:

„(2) Agențiile pentru dezvoltare regională sunt organisme neguvernamentale, nonprofit, de utilitate publică, cu personalitate juridică, care acționează în domeniul specific dezvoltării regionale. Acestea se organizează și funcționează în condițiile prezentei legi și ale statutului de organizare și funcționare, aprobat de Consiliul Național pentru Dezvoltare Regională, cu avizul consultativ al Ministerului Dezvoltării și Prognozei.“

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 15 aprilie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 22 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 10 iunie 2003.
Nr. 256.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 27/2003 pentru modificarea și completarea
Legii nr. 151/1998 privind dezvoltarea regională în România**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2003 pentru modificarea și completarea Legii nr. 151/1998 privind dezvoltarea regională în România și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 9 iunie 2003.
Nr. 369.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 173 din 6 mai 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (1) și (2) și ale art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stăngu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Ioana Marilena Chiva	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (1) și (2) și ale art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Diaconu Construcții” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 15.830/2002 al Tribunalul București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 noiembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 15.830/2002, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (1) și (2) și ale art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001**, aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Diaconu Construcții” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect procedura somației de plată.

În motivarea excepției autorul acesteia susține că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 5/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare, criticate prin excepție, sunt contrare prevederilor art. 24 din Constituție, deoarece „permit instanței de judecată să soluționeze o cauză fără a-și exercita obligația de aflare a adevărului, doar pe baza susținerilor subiective ale creditoarei, fără ca debitoarea să poată administra probe în apărare”. Apreciază, de asemenea, că apărarea exercitată pe calea acțiunii în anulare nu poate fi la fel de eficientă ca aceea de care ar beneficia într-o cale de atac prevăzută de dreptul comun.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială apreciază că excepția ridicată nu este întemeiată, întrucât, după cum a statuat și Curtea Constituțională în jurisprudența sa constantă, procedura somației de plată este reglementată în scopul simplificării și accelerării demersului juridic al creditorilor în vederea obținerii titlurilor executorii pentru realizarea creanțelor lor, iar în cadrul acestei proceduri legiuitorul a avut în vedere „și ocrotirea debitorilor față de un eventual abuz de drept al creditorilor, instituind o serie de mijloace procedurale la îndemâna acestora, menite să le apere interesele”.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată, în acest sens, că reglementarea criticată a fost elaborată pentru a oferi creditorilor o procedură rapidă și mai puțin costisitoare în vederea obținerii titlurilor executorii, iar scopul acestei reglementări „este de a simplifica demersul juridic și de a asigura celeritatea soluționării litigiilor și nicidecum acela de a complica procedura sau de a încălca anumite drepturi consacrate constituțional”. Constituționalitatea dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 a fost, de altfel, constatată și prin Decizia Curții Constituționale nr. 317/2002, iar cu privire la alin. (1) al art. 4 din ordonanță, arată că acesta a fost abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 142/2002.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (1) și (2) și ale art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare. Cu privire la art. 4 alin. (1) din ordonanță, acesta a fost abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 142 din 24 octombrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 5 noiembrie 2002, aprobată prin Legea nr. 5 din 9 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 20 ianuarie 2003.

Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (1): *„Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determi-*

nate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.”;

— Art. 4 alin. (1): *„Judecătorul poate proceda, fără citirea părților, la examinarea cererii și a înscrisurilor depuse în susținerea acesteia.”;*

— Art. 4 alin. (2): *„În toate cazurile, pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citirea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruie în efectuarea plății datorate de debitor ori pentru înțelegerea părților asupra modalităților de plată.”;*

— Art. 8 alin. (3): *„Cererea în anulare se depune la instanța unde funcționează judecătorul care a dat ordonanța. Aceasta, dacă nu constată propria competență, va trimite dosarul instanței competente potrivit alin. (2).”*

Potrivit susținerilor autorului excepției, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 24 din Constituție, conform cărora:

„(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.”

Examinând excepția de neconstituționalitate și dispozițiile legale criticate, cu raportare la prevederile constituționale invocate, Curtea constată următoarele:

I. În ceea ce privește dispozițiile art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, care prevedeau posibilitatea soluționării cererii pentru emiterea ordonanței cu somația de plată și fără citirea părților, Curtea reține că aceste dispoziții au fost abrogate în mod expres prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 142 din 24 octombrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 5 noiembrie 2002, aprobată prin Legea nr. 5 din 9 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 20 ianuarie 2003.

Având în vedere faptul că data încheierii de sesizare a Curții Constituționale (29 noiembrie 2002) a fost ulterioară datei abrogării prevederilor art. 4 alin. (1) din ordonanță (5 noiembrie 2002) și ținând cont de prevederile art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit cărora Curtea se pronunță numai asupra prevederilor legale în vigoare, Curtea respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 ca fiind inadmisibilă.

II. Cu privire la celelalte critici de constituționalitate, Curtea reține că a fost sesizată cu numeroase critici privind neconstituționalitatea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001, însă toate acele excepții au fost respinse, constatându-se că atât ordonanța criticată, în ansamblul său, cât și diferite dispoziții din aceasta sunt în conformitate cu prevederile constituționale. În acest sens, Curtea a pronunțat, spre exemplu, Decizia nr. 317 din 19 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 930 din 19 decembrie 2002.

Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 reglementează o procedură specială, simplificată și accelerată pentru recuperarea creanțelor al căror caracter cert, lichid și exigibil rezultă din înscrisuri, singurele dovezi care se administrează în cadrul acestei proceduri, în afară de lămuririle și explicațiile date de către părți. Hotărârile pronunțate în cadrul acestei proceduri nu au autoritatea lucrului judecat asupra fondului litigiului.

Mijloacele procedurale puse la îndemâna părților diferă tocmai datorită caracterului special al procedurii, fără ca prin aceasta să se instituie vreo discriminare față de vreuna dintre părți.

De altfel, prin dispozițiile alin. (2) al art. 4 din ordonanță, s-a instituit obligativitatea citării părților, aceasta având drept scop asigurarea exercițiului dreptului la apărare în condiții identice pentru ambele părți.

Exercitarea dreptului la apărare de către debitor este asigurat și prin reglementarea, în art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, a posibilității de a formula cerere în

anulare împotriva ordonanței prin care judecătorul a admis, integral sau în parte, cererea creditorului.

Pe de altă parte, Curtea reține că toate reglementările cuprinse în Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 sunt norme de procedură, iar, potrivit dispozițiilor art. 125 alin. (3) din Constituție, „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*”.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Diaconu Construcții” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 15.830/2002 al Tribunalul București — Secția a VI-a comercială.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2) și ale art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiva

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 231

din 5 iunie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, aprobată și modificată prin Legea nr. 82/2003

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, aprobată și modificată prin Legea nr. 82/2003, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. — Sucursala Constanța în Dosarul nr. 1.120/COM/2002 al Curții de Apel Constanța — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, considerând că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 septembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 1.120/COM/2002, **Curtea de Apel Constanța — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. — Sucursala Constanța.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. III din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 21 raportate la cele ale art. 49,

art. 123 alin. (2) și art. 134 alin. (2) lit. a), întrucât creditorii nu se mai pot adresa justiției pentru recuperarea creanțelor lor datorită faptului că prin declanșarea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului se suspendă toate acțiunile judiciare și extrajudiciare îndreptate împotriva debitorului sau averii sale.

Curtea de Apel Constanța — Secția comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textul de lege criticat fiind în concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. III din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 2 februarie 2002, ordonanță aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 82/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 194 din 26 martie 2003.

Aceste dispoziții legale au următoarea redactare:

— Art. III: „(1) *Exercițiul acțiunilor sau, după caz, efectuarea procedurilor prevăzute de Legea nr. 64/1995 se suspendă, la cererea instituției publice implicate, față de societățile comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale deține majoritatea din capitalul social, care înregistrează obligații bugetare de peste jumătate din totalul datoriilor înscrise în evidența contabilă, aflate în proces de privatizare, cuprinse în programe speciale care să conducă la creșterea atractivității acestora pentru privatizare ori pentru care s-au înregistrat scrisori de intenție pentru achiziționarea pachetului de acțiuni.*

(2) *Suspendarea va fi pronunțată de instanța competentă pentru o perioadă de un an, care va putea fi prelungită, în cazuri temeinic justificate, cu maximum un an.*

(3) *În termen de 15 zile de la pronunțarea hotărârii de suspendare, administratorul sau, după caz, lichidatorul va fi obligat să prezinte instituției publice implicate un raport cu privire la ansamblul operațiunilor efectuate în cursul procedurii de lichidare judiciară.*

(4) *În urma privatizării societății prin vânzarea pachetului majoritar de acțiuni, judecătorul-sindic va pronunța, la cererea*

instituției publice implicate, o încheiere prin care va dispune închiderea procedurii în temeiul prevederilor contractului de vânzare a acțiunilor.“

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege autorul excepției invocă încălcarea următoarelor prevederi constituționale:

— Art. 21: „(1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) *Nici o lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept.“;*

— Art. 49: „(1) *Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; deslășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.*

(2) *Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.“;*

— Art. 123 alin. (2): „*Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.“;*

— Art. 134 alin. (2) lit. a): „*Statul trebuie să asigure:*

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.“;

Examinând excepția, Curtea constată că dispozițiile art. III din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 au mai fost supuse controlului Curții Constituționale, care a statuat că sunt constituționale. Astfel, prin Decizia nr. 211 din 10 iulie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 782 din 28 octombrie 2002, Curtea a constatat că textul de lege criticat nu contravine principiului liberului acces la justiție, consacrat de art. 21 din Constituție. Acest principiu include dreptul oricărei persoane de a se adresa instanței judecătorești competente, precum și dreptul de a stăruii în continuarea procesului judiciar declanșat, până la soluționarea definitivă a acestuia printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, inclusiv exercitarea căilor de atac prevăzute de lege, drept care, în speță, este numai suspendat, nu suprimat. În condițiile în care măsura suspendării nu operează de drept, ci în cadrul unei proceduri judiciare, creditorii și toate celelalte persoane interesate au posibilitatea să înfățișeze instanței punctul lor de vedere cu privire la existența tuturor condițiilor prevăzute de lege pentru a se dispune suspendarea acțiunilor sau, după caz, a procedurilor prevăzute de lege.

De asemenea, Curtea a mai reținut că titularii drepturilor de creanță, care au solicitat deschiderea procedurii față de societatea comercială ajunsă în incapacitate de plată, au posibilitatea ca la închiderea procedurii speciale prevăzute de art. III din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 să își recupereze creanțele pe baza prevederilor contractului de privatizare sau, în condițiile dreptului comun, de la succesorii societății privatizate.

Așadar, atât măsura suspendării, cât și închiderea procedurii prevăzute de lege au loc în cadru judiciar, în fața instanței competente, neputându-se reține, în consecință, că prin textul de lege care formează obiectul excepției de neconstituționalitate s-ar restrânge exercițiul dreptului sau însuși dreptul de liber acces la justiție.

Pentru aceleași considerente Curtea nu a primit nici susținerea potrivit căreia dispozițiile art. III din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 ar fi contrare prevederilor art. 49 din Constituție deoarece s-ar restrânge dreptul creditorilor de a-și realiza creanțele pe care le au asupra societăților comerciale cu capital majoritar de stat. S-a reținut că textul de lege criticat este un text de procedură, deci fără efect cu privire la dreptul substanțial al creditorilor, iar potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, reglementarea procedurilor judiciare este de competența legiuitorului.

Curtea a apreciat ca neîntemeiată și critica privind înfrângerea prevederilor constituționale ale art. 134 alin. (2) lit. a), reținând că măsura suspendării răspunde tocmai exi-

genței formulate de Constituție, fiind menită să salveze societățile comerciale în dificultate pentru ca acestea să își poată îndeplini în continuare funcțiile economice pentru care au fost create, precum și toate obligațiile ce decurg din aceste funcții, inclusiv aceea de a-și achita obligațiile față de creditori.

Deoarece nu au intervenit elemente noi de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, cele statuate anterior își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

În sfârșit, Curtea constată că nu se poate reține pentru soluționarea excepției nici o legătură semnificativă între dispozițiile legale criticate și prevederile constituționale ale art. 123 alin. (2) referitoare la independența judecătorilor.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (6) și al art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, aprobată și modificată prin Legea nr. 82/2003, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. — Sucursala Constanța în Dosarul nr. 1.120/COM/2002 al Curții de Apel Constanța — Secția comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 iunie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Doina Suliman

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro